Nygårdskirken 27. september 2026, kl.10.30

Tekst: Markusevangeliet 2,14-22

Salmer: 402; 585; 163; 582; 846, v.4; 808

Helbred os Jesus! Amen

Hvis dit liv var et stykke stof – var det så fint og glat? Eller lidt slidt og falmet? Hvis dit liv var en læderpose – var den så blank og smidig? Eller revnet og hullet i kanten? Lappegrej – det har vi vist alle brug for! Både til det punkterede hjul – og til det liv, som luften er ved at gå ud af. Tænk at få helet sjælens revner og sår – at møde en sjælelæge, der vil helbrede ens hjertesorg! Og det er netop det Jesus vil! Og det er det, vi har brug for: Vi har ikke brug for en dommer der udmåler straf for alle de regler vi har overtrådt - eller en ejendomsmægler der skriver tilstandsrapport over vores liv fejl og mangler; vi har brug for en læge, en helbreder! For uanset vores mange gode intentioner og stædige kampe, så er det som de gode resultater udebliver; det falder mere og mere fra hinanden både i os og omkring os … Jesus siger ikke: *Følg loven og*

bliv perfekt! Jesus siger: *Følg mig!* Han er sjælelæge og kender vores tilstand. Han kender det lille *men* der altid lurer og gnaver i os – så vi siger: *Fred og tilgivelse, fint nok – men: Vi vil have vores vilje – vi vil have ret!* Og altid har vi diverse gode grunde *klar* til *lige* i dette *særlige* tilfælde at springe de næstekærlige hensyn over! Mon ikke Levi i toldboden dér for 2000 år siden også havde sine *forklaringer* og selvretfærdige *undskyldninger* for at være blevet værnemager og økonomisk kriminel? Og dem der hånede og udskammede hans sølle forsøg på at hævde sig - de udstillede jo bare deres egen selvretfærdighed: *Se, hvor meget bedre vi er end ham!* Men Jesus ser tværs igennem det hele og ser bare *mennesker* med sår på sjælen og liv der hænger i laser. Og han viser os med sit eget liv, at Gud er ikke en lov der lydigt skal følges, men en kærlighed der betingelsesløst vil deles! Derfor siger Jesus ikke: *Følg loven og bliv perfekt!* – nej, han siger: *Følg mig!* Han ved hvad der kan helbrede os: At Gud tilbyder os sit kærlige nærvær uanset hvem vi er og hvad vi gør! Guds forvandlende rummelighed! Det gør godt at høre om den! Men hvor er den svær at passe ind i hverdagens kampe: Når man

bliver provokeret, bliver skubbet til side, bliver løjet om, bliver overfaldet – skal man virkelig bare tilgive og vende den anden kind til? Det *kan* man jo ikke! Nej, det kan *vi* ikke ret tit – uanset hvilken farve vi har! Men det forhindrer ikke at *Gud kan*! At følge Jesus er ikke at skulle blive lige så god som ham. Tværtimod: At følge Jesus er at holde op med at kæmpe for at hævde sig og få ret. Holde op med at bortforklare og retfærdiggøre sig og nøjes med bare at være, i stedet for at ville være noget! At følge Jesus er at *standse* stemmen indeni, der truer: *Du må lave dig om og blive bedre, ellers har du ikke fortjent at være her!* At følge Jesus er at tro på, at når han vil én som man er, så er det nok; så må man også ville sig selv som man er! I dén accept begynder der en helbredende forvandling men én, så man faktisk *bliver* bedre *som* den man bare *er – bedre* end man nogensinde vil blive ved at prøve at gøre sig større og bedre end man er! For når Jesus vil sådan én som dig – så har *du* noget godt at dele med dit medmenneske! *Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, som det var i begyndelsen, således også nu og altid og i al evighed. Amen.*